

Prestupničko ponašanje i njegovi uzroci

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Internacionalni univerzitet u Novom Pazaru, Departman u Nišu, Pravni fakultet odsek Kriminalistika

Sadržaj

1.Uvod	1
2.Pojam prestupničkog ponašanja.....	2
3.Prestupničko ponašanje i njegovi uzroci	5
4.Zaključak.....	10
5.Literatura.....	11

Uvod

Prestupnik je onaj drugi. Onaj deo nas koji ne želimo da upoznamo. Ili, onaj deo sveta koji ne poštuje društvena pravila i time izyziva na jedan izrazit način. Ali, i onaj koji ne poznaje i ne priznaje nikakvu transcendenciju, nikakav smisao ni poredak, nikakvo carstvo duha. To je predstavnik života koji se otkriva kao jedna velika praznina, koji je besmislen i bezvredan. Života gole čulnosti, dovoljne same sebi, u surovom telesnom obliku. Onom koga se grozimo jer nam na ulice kojima koračamo izručuje krvave čudovišne stvari i čini da smrt postaje naša svakidašnjica.

Pojam prestupničkog ponašanja

Sociolozi su koristi različite kriterijume na osnovu kojih su definisali pojam prestupničkog ponašanja.

U razmatranju različitih pokušaja definisanja prestupničkog ponašanja posebno se ističu shvatanja Emila Dirkema zato što ona predstavljaju prvi pokušaj naučnog zasnivanja socijalne patologije i zato što su ona imala značajan uticaj na kasnije sociološke rasprave o ovom problemu.

Dirkem polazi od stanovišta prema kome su normalne pojave one koje su potpuno onakve kakve treba da budu a patološke one koje bi trebalo da budu drukčije nego što jesu.

Međutim, on smatra da sociologija kao nauka još nije dostigla takav nivo da bi mogla da objasni suštinu pojava zdravlja i bolesti u društvu utvrđujući bilo njihove funkcije bilo njihove uslove.

Zbog toga su i pokušaji razlikovanja normalnog i patološkog (prestupničkog) ponašanja opterećeni ideološkim pristrasnostima i subjektivnim, deduktivnim pretpostavkama.

Potrebno je dakle, naći objektivna merila za definisanje normalnog i patološkog i umesto da se prevremeno teži da se dopre do suštine pojave treba tražiti jednostavno kakav spoljni, neposredno opažljiv, ali objektivan znak koji će nam omogućiti da ove dve vrste činjenica razlikujemo jednu od druge. Prema tome, definisanje prestupničkog ponašanja sa stanovišta društvenih normi i društvene reakcije ima, nesumnjivo i određene prednosti i ograničenja, koja treba imati u vidu kako u teorijskim razmatranjima tako i u iskustvenim istraživanjima.

Prema Digensu, sociologija devijacije oslanja se na kriminološka istraživanja ali isto tako sprovodi istragu koje se nalazi izvan područja krivičnog prava.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com